

**Мотиви на присъда, постановена по ВНОХД № 1752/2021г. по описа на
Софийски градски съд, Наказателно отделение, III-ти въззивен състав**

С присъда от 15.02.2021г., постановена по НОХД № 16 311/2019г. по описа на СРС, НО, 104-ти състав съдът е признал подсъдимия И. Т. Б. за невиновен в това, че на 11.03.2019г. около 23,30 часа в гр.София, на бул.“*****“, в района на № 23 с посока на движение от бул.“Професор Цветан Лазаров“ към ул.“Обиколна“ при управление на лек таксиметров автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“ с регистрационен № ***** жълт на цвят, с поставени рекламни надписи на „О кей Супер Транс“ АД, с отличителни белези „такси“ на тавана на купето на автомобила, с работещ таксиметров апарат в режим на готовност и с включена зелена светлина, упражнявал професия- „шофьор на такси“, без да има съответната правоспособност по смисъла на & 1, т.26 във вр. с т.3 от Допълнителни разпоредби на Закона за автомобилните превози, без да притежава удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“, изискуемо съгласно разпоредбата на чл.18, т.5 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници, поради което и на основание чл.304 от НПК го оправдал по повдигнатото обвинение в престъпление по чл.324, ал.1, пр.1 от НК.

Против така постановената първоинстанционна присъда е постъпил протест от СРП, в който се поддържа, че същата е неправилна, тъй като са събрани доказателства относно авторството на деянието. Твърди се, че същото се доказва от показанията на разпитаните по делото свидетели. Прави се искане присъдата да бъде отменена и съдът да постанови нова, с която да признае подсъдимия И. Т. Б. за виновен по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на СГП поддържа протеста на СРП и пледира, че от събрания по делото доказателствен материал по несъмнен начин се доказва, извършването на деянието и съпричастността на подсъдимия към него. Предлага присъдата да бъде отменена и съдът постанови нова, с която да признае подсъдимия И. Т. Б. за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от шест месеца, което да бъде отложено с изпитателен срок от три години.

В съдебно заседание защитата на подсъдимия И.Б., адв.с.с. счита първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна. Твърди, че съдът обосновано не е кредитирал показанията на свидетелите А.Л., Й.А. и Д.К., тъй като с тях прокуратурата се опитвала да докаже извършването на процесуално- следственото действие оглед. Пледира, че неправилно прокуратурата се позовава, че са се отказали от свидетелските показания на М. Б.а и Т. Б., както и че в целия процес подсъдимият събирал доказателства за своята невиновност. Моли първоинстанционната присъда да бъде потвърдена.

В последна дума подсъдимият И.Б. заявява, че няма какво да добави.

Съдът, след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност по реда на чл.13 и чл.18 от НПК, взе предвид доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият И. Т. Б. е роден на ***** в гр.Лом, българин, български гражданин, със средно образование, разведен, осъждан, безработен, с ***** Същият е правоспособен водач на МПС.

Подсъдимият И. Т. Б. е осъждан, както следва:

С присъда по НОХД № 427/2008г. по описа на РС- Сливница, в сила на 11.06.2010г.

е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500,00 лева за престъпление по чл.308, ал.1 от НК, извършено на неустановена дата до 18.10.2002г.

Със споразумение по НОХД № 7276/2016г. по описа на РС- София, в сила на 24.11.2016г. му е наложено едно общо наказание „Глоба“ в размер на 300,00 лева за престъпление по чл.324, ал.1 от НК и по чл.318 от НК, извършени на 03.10.2015г.

Със споразумение по НОХД № 4299/2018г. по описа на РС- София, в сила на 02.07.2018г. му е наложено наказание „Глоба“ в размер на 300,00 лева за престъпление по чл.324, ал.1 от НК, извършено на 28.09.2017г.

Районният съд е намерил за установено, че на 11.03.2019г. вечерта подсъдимият И.Б. отивал да прибере бившата си съпруга М. Б.а и сина си Т. Б. от предаването „Като две капки вода“ с лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“ с рег. № *****. Около 23,30 часа подсъдимият го управлявал в гр.София, по бул.“*****“ в посока от бул.“Професор Цветан Лазаров“ към ул.“Обиколна. Автомобилът бил жълт на цвят, с отличителни белези на такси, с рекламни надписи на “О кей Супер Транс“ АД, с поставена открита светеща таксиметрова табела на тавана на купето, с включена на предното стъкло зелена светлина тип „черешка“ в режим „свободно“ и с таксиметров апарат. В района на № 23 на бул.“*****“ служители при 08 РУ- СДВР спрели за проверка автомобила, установили самоличността на подсъдимия, който при проверката не представил документи за специална правоспособност и заявил, че не притежава удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил, поради което го съпроводили до полицейското управление за изясняване на случая.

С протокол за доброволно предаване подсъдимият предал на органите на досъдебното производство копие от акт за установяване на административно нарушение.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Фактическите изводи на СРС са формирани след анализ на събраните по делото доказателствени материали- обясненията на подсъдимия И.Б., показанията на свидетелите Й.А., Д.К., А.Л., В.В., С.С., протокол за доброволно предаване /л.16 от досъдебното производство/, наказателни постановления /л.31, л.32 от досъдебното производство/, справка картон на водач /л.33- л.39 от досъдебното производство/, пътна книжка /л.37 от досъдебното производство/, справка за съдимост на подсъдимия И.Б. /л.45- л.49, л.62- л.63 от досъдебното производство по делото, л.12- л.14 от съдебното производство пред СРС/, както и приобщените по реда на чл.283 от НПК доказателства, съдържащи се в кориците на делото.

Показанията на разпитаните по делото свидетели, съдът възприе и даде вяра, като прецени, че същите са логични, вътрешно непротиворечиви, кореспондират с останалите, събрани по делото писмени доказателства и са относими към предмета на доказване в настоящото производство. Между същите не се откриват съществени противоречия по смисъла на чл.305, ал.3 от НПК, което да налага обсъждането им по отделно.

Събраните по досъдебно производство № 15 038/2019г. по описа на 08 РУ- СДВР, пр.пр.№ 11 676/2019г. по описа на СРП и събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и доказателствени средства, съдът кредитира изцяло, като прие, че непротиворечиви, взаимно допълващи се, кореспондират със събраните по делото гласни доказателства и са относими към основния факт, включен в предмета на доказване по делото.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

На основата на установените факти на обстоятелствената част на обвинението въззивният съд приема от правна страна, че подсъдимият И. Т. Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.324, ал.1, пр.1 от НК.

Обосновано първоинстанционният съд е приел, че от обективна страна на 11.03.2019г. около 23,30 часа в гр.София, на бул.“*****“, в района на № 23 с посока на движение от бул.“Професор Цветан Лазаров“ към ул.“Обиколна“ при управление на лек таксиметров автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“ с регистрационен № ***** жълт на цвят, с поставени рекламни надписи на „О кей Супер Транс“ АД, с отличителни белези „такси“ на тавана на купето на автомобила, с работещ таксиметров апарат в режим на готовност и с включена зелена светлина.

При така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира, че подсъдимият И. Т. Б. е осъществил от обективна и субективна страна признаците от състава на престъплението по чл.324, ал.1, пр.1 от НК, като на 11.03.2019г. около 23,30 часа в гр.София, на бул.“*****“, в района на № 23 с посока на движение от бул.“Професор Цветан Лазаров“ към ул.“Обиколна“ при управление на лек таксиметров автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кади“ с регистрационен № ***** жълт на цвят, с поставени рекламни надписи на „О кей Супер Транс“ АД, с отличителни белези „такси“ на тавана на купето на автомобила, с работещ таксиметров апарат в режим на готовност и с включена зелена светлина, упражнявал професия- „шофьор на такси“, без да има съответната правоспособност по смисъла на & 1, т.26 във вр. с т.3 от Допълнителни разпоредби на Закона за автомобилните превози, без да притежава удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“, изискуемо съгласно разпоредбата на чл.18, т.5 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници.

Въззивният съд прие, че от обективна страна подсъдимият е упражнявал таксиметрова дейност- т.е. дейност по превоз на пътници, без да е притежавал изискуемите се съгласно чл.18 от Наредба № 34 за таксиметров превоз на пътници документи, а именно: удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил.

Въззивната инстанция счита, че действащата нормативна уредба, визирана в Наредба № 34 на министъра на транспорта за таксиметров превоз на пътници установява не просто ред за издаване на обикновено разрешение, а за лицензиране на превозвача чрез установяване по определен законов ред на необходими за правилното упражняване на занаята качества. Според съдържанието на този подзаконов нормативен акт съвсем не всяко физическо лице с признато право да управлява лек автомобил може да получи лицензия за "извършване на таксиметров превоз на пътници". Съгласно чл.4 и чл.18 от посочената Наредба превозвачът трябва да отговаря и на допълнителни изисквания, а именно- благонадеждност, професионална компетентност и финансова стабилност. При това става дума за предварително придобити специални знания и подготовка за правилно упражняване на съответния занаят, които трябва да бъдат признати по нормативно установен ред. Критерий за професионалната компетентност е успешно положен изпит от съответния ръководител на транспортната дейност на превозвача, с което се гарантира и компетентността на отделното физическо лице, ангажирано непосредствено в извършване на таксиметровата услуга. Същевременно всеки водач отделно трябва да е придобил удостоверение „водач на лек таксиметров автомобил“ за съответната община, издадено също така въз основа на успешно полагане на изпит. Ето защо и съгласно действащата нормативна база придобиването на правоспособност за управление на лек автомобил изисква много по- тесен кръг познания от познанията, необходими за придобиване на

правоспособност за извършване на таксиметров превоз, поради което и законовият ред за придобиване на съответната правоспособност е коренно различен.

В този смисъл според въззивния съд от обективна страна упражняването на търговска дейност по превоз на пътници представлява упражняване на професия, за която е необходимо специална правоспособност.

В конкретния случай от обективна страна подсъдимият И.Б. е упражнявал такъв занаят- извършвал е превоз на пътници като таксиметров шофьор без да притежава необходимата за това правоспособност- не е притежавал удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил - т.е. не е притежавал документи, които е могъл да получи само след успешно полагане на съответните изпити предвидени в Наредба № 34 на министъра на транспорта, каквито той не е бил положил и поради това не е имал специална правоспособност за упражняване на таксиметрова дейност по превоз на пътници, независимо, че е бил правоспособен водач на МПС.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината- пряк умисъл. Подсъдимия И.Б. е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е искал те да настъпят. Подсъдимият И.Б. много добре е знаел, че не е положил необходимите за това изпити и не притежава съответните документи за извършване на таксиметрова дейност по превоз на пътници, тъй като не е разполагал с документите удостоверяващи съответните обстоятелства, които се изискват по Наредбата за упражняването на тази дейност.

Въззивната инстанция прие, че причина за извършване на престъплението е ниската правна култура на подсъдимия и незачитането от негова страна на нормите, уреждащи правоотношенията свързани с упражняването на търговско занятие.

Неправилно първоинстанционният съд е приел, че не е доказано подсъдимият да е извършвал таксиметров превоз на пътници. От показанията на свидетелите Й.А., Д.К. и А.Л. по безспорен и категоричен начин се установява, че спиране на подсъдимия за проверка същият не е предоставил удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“, каквото е изискването на чл.18, т.5 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници. Действително, по силата на чл.52 от същата наредба при съставен акт на водач за нарушение на тази наредба контролните органи задържат удостоверението „Водач на лек таксиметров автомобил“ и всички документи, доказващи установяване на нарушението" и съгласно ал.3 актът замества удостоверение за срок от един месец. В случая последното наказателно постановление на подсъдимия е влязло в сила на 02.01.2018г. и към датата на инкриминираното деяние- 11.03.2019г. същият не е могъл да се ползва от разпоредбата на чл.18, ал.3 от Наредбата.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

При определяне на наказанието на подсъдимия И. Т. Б., съдът като отегчаващо вината обстоятелство прие факта, че е извършено престъпление, придобило широко разпространение в обществото и обремененото съдебно минало, а като смекчаващо вината обстоятелства, съдът прие сравнително младата възраст на подсъдимия. Предвид санкцията предвидена в чл.324, ал.1 от НК, съдът наложи на подсъдимия И.Т. наказание в максималния размер „Глоба“ в размер на 300,00 лева, като намира, че така определения размер на наказанието съответства на личността на подсъдимия и тежестта на извършеното. Наказанието би допринесло, със своята неизбежност, а не толкова със своята строгост, за преправяне и превъзпитаване на подсъдимия към спазване на законите и добрите нрави, т.е. да се постигнат целите, визирани в чл.36 от НК и по този начин. Наказването на подсъдимия ще действа възпитателно и предупредително и върху другите членове на обществото.

Наказването с такова по вид наказание е еднакво необходимо, както за поправяне на подсъдимия и неговото предупреждаване, така и на обществото, което трябва да се предпазва от подобни прояви, като изолира носителите им или поне да предупреждава склонните към такива, че наказанието е строго и неизбежно, но не и несправедливо.

При извършената на основание чл.314 НПК служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт въззивната инстанция не констатира допуснати абсолютни процесуални нарушения в наказателното производство, които да представляват пречка за проверка на законосъобразността на атакуваната присъда по същество и затова като втора инстанция по установяване на фактите и правото прие, че са налице предпоставките за постановяване на нова присъда във въззивната инстанция по съществото на делото.

С оглед на изложените съображения и на основание чл.334, т.2 вр. чл.336, ал.1, т.2 от НПК съдът отмени протестираната присъда и постанови нова, с която го призна за виновен по повдигнатото му обвинение в престъпление по чл.324, ал.1, пр.1 от НК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.